



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. Contemplator diutino conamine ad status vltiores
seipsum promouere studeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

ad vltiora esse transeundum. Sicut è usque dicta sunt remanendum esse, & contra, nimur quando quis non præsumptionem olere, altiora se quætantum ad anteriora procedenda non rere, quid autem hisce postremis vltexstimulatur; sed sibi abundè satisfa- riùs agendum sit, consequenter dicectum in inferioribus sentit, pro certo mus.
documento teneat, sibi in ijs, quæ huc-

DE MYSTICIS QVI AD STA- TVS MODI OPERANDI SVPERNATVRA-

LITER NON TRANSEVN T.

DECISIO NONA.

EO quod nemo ad status modi operandi supernaturaliter transeat & absque speciali Dei gratia, & elationem animi sapiat, si quis à Deo non vocatus, ad illos temerè velit transire; maximè vero, vt illi qui forte ex proprijs culpis, melioribus charismatibus seipso indignos reddiderunt, probè intelligent, quid circa exercitium orationis mentalis, vtiliter in residuo vitæ suæ præstare possint; necessaria quædam hoc loco subijcere oportuit, &

- I. Quod contemplator diutino conamine ad status vltiores seipsum promouere studeat.
- II. Quod si Mysticus ad status supernaturales transire nequeat in inferioribus ordine promiscuo sese perfectius semper exercere habeat.
- III. Ut mysticus quoquo modo defectus corrigere, tentationes superare, & virtutes exercere studeat.

ARTICVLVS PRIMVS.

Contemplator diutino conamine ad status vltiores seipsum promouere studeat.

stum, auxiliumuè cognouerit cessare, non illicò foeminea inconstantia, virile pectus confringat, animumque desponeat, tanquam ad perfectiores status non vocatus, desistere habeat ab eo, quod in primis annis tanto animæ suæ solatio incepérat. meminerit quæso in
M 3 mysti-

P Ostequam spiritualis profectus amans, omnem quasi internum gu-

a Vt dicitur 2. p. Dec. 1. n. 7.

mystica vita insignes viros quosdam pluribus & annis desudasse, antequam vel ad cognitionem, vel ad praxin statuum modi supernaturaliter operandi, pertingere potuerint. quin imò non foret tutum, antequam ea, quæ in statu priuationis h[ab]entur, si non omnino saltem aliqualiter practicata sint, ab ulteriori & perfectiori modo operandi, desistere & nunquam enim debemus à sacro veritatis amore deseriri; sed dare operam quam maximam possumus, ut ad eam continenter, ac semper nitamus, querentes semper quod nos ad maiora diuinitatis munera producat] quamuis [sentiat cœlum d[omi]n[u]m super æneum, dum nullam deuotionis, velut roris cœlestis stillam pulsando in oratione percipit; & terram cordis sui ferream, dum nullo psalmorum, vel orationum irriguo, ad fructum compunctionis emollitur.

Eapropter diutino conamine contemplator, ad ulteriores status scipsum promouere studeat, & quidem [suavis simis, atque amabilissimis, quæ quidem excogitari & poterunt, verbis alloquendus est Deus in hunc videlicet modum. Vtinam ò amantissime, & vnicè dilecte, dignus forem inter charissimos amicos tuos annumerari; teque in anima mea amplecti, & vel centies millies osculari, totumq; te intra me circumplexi, adcōque in intimis meis recludere, ut te nunquam amittere possem] pro quo quidem [roga f[ac]tari tibi de-

uotionis lumen, diem serenissimum, & sabbathum mentis] quid autem facient, dum sit illis, qui utiliter tota vita in statibus hucusque expositis permanere habent, consequenter dicetur.

Quod si mysticus ad status supernaturales transire nequeat, in inferioribus ordine promiscuo sese perfectius semper exerceat.

ARTICVLVS. SECUNDVS.

VNUSQUEMUS debet circa diuinum radium ita moderari seipsum. ut nec per ignauiam, ab illius excellentia decidat in deteriorius: neque tendat ulterius per superbiam, ibi quidem sanctitas; hic autem temperantia lucet. itaque conatus ille non idèò diutinus esse debet, ut aliquis se statibus ingerat sublimioribus ultra sortem; sed ne teperi, aut negligentia locus detur, utque depuratus ad supernaturales modos transeat; aut longè patientia, & resignationi satisfaciens, & quæ conformiter ad Dei beneplacitum in inferioribus persistat, ut ad maiora transire. Cum ergò quotidiana experientia manifestum sit, plures mysticos, etiam multorum annorum curriculo ad status supernaturales g[ra]duis non peruenire, quin imò subinde satis perfunctoriè tam dies vitæ, quam tempus orationis mentalis absoluere.

Hinc est, quod præter ea, quæ munera sui esse nouerint; (ne omnino ab inferiori

a 2.p. Dec. 2.a.8. b Inf. 2.p. Dec. 2. c S. Dion. de Eccl. Hier. c.2. d S. Bern epist. ad Frat. de Monte Dei. e Taul. serm. 2. Dom. 17 post Trin. circa f. f S. Bern. serm 3. de Circumcis. g Ut dictum 2.p. Dec. 2.a.8.